

[Grethe Fenger Møller]

dagsordenen, at regeringen skal optage forhandlinger med kommuner og amter. Vi har nemlig været meget omhyggelige, da vi formulerede os med dagsordenen, idet vi ikke ønsker at gribe ind i det kommunale selvstyre. Det er derfor, vi har støttet denne pind i dagsordenen, som siger, at regeringen skal optage forhandlinger.

Når vi mener, det er vigtigt, at regeringen optager forhandlinger med amter og kommuner, så er det jo, fordi erfaringerne viser, at amter og kommuner halter bagud med udarbejdelsen af initiativer til fremme af ligestilling. Derfor støtter vi dette. Det er ikke et indgreb i det kommunale selvstyre.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Nu kender jeg også lidt til den kommunale verden, og når man optager en forhandling med de kommunale organisationer – i dette tilfælde både den amtslige og den kommunale – så ved vi jo fra realiteternes verden, at det er for på en eller anden måde at komme med nogle pålæg af den ene eller den anden art. Så vi kan ikke tale os uden om, at når man stiller sådan en dagsorden op, er det simpelt hen en undergravning af det kommunale selvstyre.

Jeg kunne begynde at pinde alle de pinde ud, som Det Konservative Folkeparti har været med til at stille op her, og jeg kan ikke fatte, at det er muligt for Det Konservative Folkeparti at være med i en sådan dagsorden. Det er mig simpelt hen komplet uforståeligt.

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Poul Nødgaard blot den ene bemærkning, at det måske havde været praktisk, hvis hr. Poul Nødgaard havde været i salen og havde deltaget i debatten på det tidspunkt, da De Konservative holdt deres indlæg, i stedet for at komme med det i tilknytning til Centrum-Demokraternes. Det er selvfølgelig, fordi hr. Poul Nødgaard ikke har været her, men det kan somme tider lette debattens fremadskriden, hvis man overholder spillereglerne på det punkt bare en anelse.

Men til indlægget: Min generation af kvinder var ikke i tvivl om, at ville de have ligestilling, måtte de have den på mændenes betingelser. Vi kunne blive opfattet som gode nok, hvis vi var som mænd. Det indebar i virkeligheden

også påklædningen, som stort set var lægget nederdel. Jeg kan endnu huske de bemærkninger, jeg fik, da jeg optrådte i rød kjole og sorte, højhælede sko. Jeg er klar over, at det har været en meget stor udfordring for den mandlige forsamling for slet ikke at tale om, hvad jeg måtte høre på, da jeg første gang optrådte i en buksedragt, og jeg kan sige, den var faktisk temmelig tækkelig. Heldigvis er vi jo kommet en anelse længere, end vi var dengang, men stadig må man jo sige, at der er arbejde at gøre.

Det, som jeg synes er vigtigt at understrege, er, at det, der var nødvendigt for vores generation, nemlig fuldstændig at gå ind på mændenes betingelser for at tilkæmpe os ligestilling, jo ikke betyder, at det også skal være de kommende kvindenerationers krav til deres fremtid. Heldigvis er det det heller ikke altid, men jeg synes, det er vigtigt at understrege, at den kommende generation, dem, der nu er på vej, virkelig skal formulere deres egen ligestillingspolitik uafhængig af, hvad vores var, og man skal ikke gøre det til en konflikt mellem de to generationer af kvinder, at de formulerer noget nyt. Vi var nødt til at gøre det på den måde, som vi gjorde det; ellers var vi aldrig kommet igennem med nogen ting. Næste generation af kvinder skal selvfølgelig stille nogle andre krav.

De krav, der skal stilles til specielt arbejdsgiverne, hvad enten det er den offentlige eller private sektor, er, at det tjener ikke til nogens fordel, hvis den kommende generations børn bliver opdraget i lige så stressede omgivelser, som vores generation af børn nødvendigvis måtte blive det, fordi det var på mændenes betingelser. Derfor skal vi selvfølgelig støtte orlovsordninger, men det er vigtigt at understrege over for arbejdsgiverne, at det, at man tager orlov, altså ikke nødvendigvis betyder, at man ikke er interesseret i sit arbejde; man er bare også interesseret i at få sit familieliv til at hænge nogenlunde sammen.

Så synes jeg, at det måske specielt er vigtigt at understrege, at mændene også godt må komme lidt mere på banen. Vi har været inde på det; jeg skal kun gøre det ganske kort, men blot også udtrykke min bekymring for den forældreorlov, som er blevet en kvindeorlov. Det kan være meget betænkeligt, hvis den udvikling fortsætter, hvis ikke vi får flere mænd på banen, for så risikerer vi, at det går galt. Derfor